

سایه روشن‌های عملکرد کاروان ایران در بازی‌های آسیایی

از اشک تا اشک!

محسن ذاکری خبرنگار

کاروان اعزامی ورزش ایران به نوزدهمین دوره بازی‌های آسیایی واقع در دهکده هانگژو ۲۰۲۲، با کسب مدال‌های رنگارنگ و یک پله سقوط نسبت به دوره قبل بازی‌ها در جاکارتا، در رده هفتم قرار

گرفت تا بسیاری از رشته‌های اعزامی مورد بازنگری و بررسی قرار بگیرند. با وجود قرار گرفتن کاروان اعزامی ورزش ایران به نوزدهمین دوره از بازی‌های آسیایی در هانگژو چین، برخی از فدراسیون‌ها و تیم‌های ملی بسیار پایین‌تر از حد انتظار ظاهر شده و به نوعی واقعاً معنای توریست بودن را در سفر به دهکده بازی‌ها به اثبات

رسانده بودند.

از این فدراسیون‌ها و تیم‌های ملی بی‌تردید می‌توان به فدراسیون‌های تیراندازی و تیراندازی با کمان اشاره کرد؛ ۲ فدراسیونی که سر جمع با نزدیک به ۳۰ ورزشکار و بیش از ۵۰ نفر به دهکده بازی‌ها اعزام شده‌اند و تنها رهاوردی که برای کاروان ایران داشته‌اند یک مدال برنز تیانچه تیمی بوده و بس!

انگار که اساساً کاروان کیفی نبوده و اینها برای سفر تفریحی به چین اعزام شده‌اند. ژیمناستیک و دوومیدانی، رشته‌های مادر و ورزش‌های بسیار مهمی هستند که کمیته بین‌المللی المپیک بارها به میزان اهمیت آنها و البته پررنگ بودن نقش‌شان در تعداد مدال‌آوری تأکید کرده؛ موضوعی که با توجه به شرایط

ورزش ایران در این رشته‌ها، ما در میادین المپیک چندان حرفی برای گفتن نداشته‌ایم و بازی‌های آسیایی، میدان نبرد ما بوده‌اند. در تیر و کمان شاهد اشک‌های رئیس فدراسیون بودیم که البته کمتر کسی آن را باور کرد، برخلاف ژیمناستیک که اشک‌های مهدی الفتی بازگشایی یک عهده ۸۰ ساله پر از محنت بود.

دوومیدانی؛ پرتاب طلایی به پیست حواشی

چشم بیاید. البته این دوره از بازی‌ها برای دوومیدانی اگرچه نتایج درخشان نداشت، تا چشم کار می‌کرد حاشیه به همراه داشت. رسولی که جلوتر از حدادی پرافتخار به مدال طلا رسید، بعدتر از راز مگوی خود پرده برداشت که فدراسیون هیچ حمایتی در راستای اردوهای خارجی و اعزام از وی نداشته و حتی او برای رتق و فتق امورات زندگی حرفه‌ای خود، مدتی در تاکسی اینترنتی مشغول کار بوده و با این وضعیت به طلای بازی‌های آسیایی رسیده است. از آن گذشته، احسان حدادی که دارنده تنها مدال تاریخ دوومیدانی ایران در المپیک بوده، با وجود اعزام‌ها و اردوهای خارجی نتوانست به مدال طلا برسد تا با مدال نقره

کاروان اعزامی دوومیدانی ایران به دهکده بازی‌های آسیایی بلاشک از پرحاشیه‌ترین و شلوغ‌ترین تیم‌های ایران در هانگژو بوده؛ حاشیه‌هایی که از تاکسی اینترنتی در استان مرکزی و خداحافظی یک ورزشکار پرافتخار گرفته تا اعزام همسر یک ورزشکار ناموفق به چین و ناکامی دوندگان در پیست، کش آمده و متن را مدفون کرده‌اند. دوومیدانی تنها با ۲ مدال طلا و نقره کسب شده در پرتاب دیسک توسط حسین رسولی و احسان حدادی به کار خود پایان داد تا باز هم رخوت و روندراکد این فدراسیون بیش از پیش به

فرزانه فصیحی هم که با حمایت‌های جهت‌دار عجیب در فضای مجازی تبدیل به دختر باد شده بود، حتی نتوانست به فینال بازی‌های آسیایی برسد. وی در اقدامی عجیب همسر خود را هم در قالب ماساژور و مربی به دهکده برده بود اما از تکرار رکوردهای گذشته خود هم ناکام بود تا به همه بوق و کرناهای رسانه‌ای پایان بدهد. از این مسأله هم نباید به سادگی گذشت که فدراسیون دوومیدانی چگونه با وجود علم به رکوردهای ملی پوشان ایران و فاصله‌شان از رقبای آسیایی، اصرار به اعزام این تعداد ورزشکار به هانگژو داشته و حتی به کمیته ملی المپیک برای افزایش این سهمیه هم پافشاری کرده است.

تیراندازی؛ ناکامی تاریخی و برهوت مدال!

به هانگژو رفته‌اند و هیچ آورده‌ای برای کاروان «ایمان، ایران و افتخار» نداشته‌اند. کسب یک مدال برنز آن هم در رشته میکس در حالی است که آزر خطر این رشته برای کسب سهمیه المپیک نیز به صدا درآمده است. در شرایطی که تیراندازان ایران در بین آسیایی‌ها به فینال نمی‌رسند و مدالی کسب نمی‌کنند، کسب تعداد بیشتری سهمیه المپیک نیز برای آنها سخت به نظر می‌رسد. مشخص نیست در حالی که امثال نجمه خدمتی، الهه احمدی و چندین تیرانداز دیگر در بازی‌های آسیایی ادوار گذشته خوش درخشیده بودند، چگونه سیر تنزل را طی کرده و به یکباره به قعر اقیانوس نتیجه‌گیری رسیده‌اند.

در این بین البته نباید از ناکامی عجیب تیراندازان تراپ و سایر تفنگ و تیانچه به شوک به تیراندازی ایران اما ناکامی جواد فروغی بود؛ پرچمدار کاروان ایران و دارنده مدال طلای جهان و المپیک، در مسابقات انتخابی تیم ملی جزو سه نفر اول نبود و قرار بود به واسطه پرچمداری کاروان ایران تنها در ماده میکس رقابت کند اما میزبان بازی‌ها اجازه رقابت تیراندازان در ماده میکس به تنهایی را نداد و او بایستی در انفرادی هم رقابت می‌کرد. در حالی که رئیس فدراسیون و مربی تیم ملی امیدوار بودند او در این مسابقات خودی نشان دهد و به مدال برسد اما در تیانچه بادی بیست و ششم شد و ضعیف‌ترین عملکرد را در بین سایر ملی‌پوشان در این ماده از خود نشان داد و حالا هم که قهرمانی آسیا را از دست داده و بی‌تردید به پایان دوران قهرمانی خود رسیده است؛ تصمیمی که می‌بایست زودتر اتخاذ می‌شد.

کسب مدال طلای جواد فروغی در بازی‌های المپیک تابستانی ۲۰۲۰ توکیو، به نقطه عطف تاریخ فدراسیون تیراندازی بدل شده و کارنامه این فدراسیون در اذهان عمومی و تفکرات مدیریتی دستگاه حاکم بر ورزش کشور را به پیش از طلای المپیک و پس از طلای المپیک تقسیم کرده؛ از این رو است که از تیراندازان ایرانی همیشه انتظار بالایی وجود داشته و در سبب مدال‌آوری رویش حساب ویژه‌ای داشتیم. سوا از این مدال خوشترنگ المپیک؛ اظهارنظر جدی و صریح مرتضی قربانی رئیس فدراسیون تیراندازی مبنی بر کسب چندین مدال رنگارنگ در بازی‌های آسیایی که هم در جلسه با اعضای ستاد عالی بازی‌ها مطرح شده و هم به رسانه‌ها در نشست خبری انتقال داده شده بود، این انتظار را به وجود آورد که قطعاً تیراندازی ایران از بهترین‌ها است. تیرهای تیراندازان اعزامی ایران به دهکده بازی‌ها، یکی پس از دیگری به سیل اهداف نشست تا از بین ۱۶ تیرانداز که اتفاقاً المپین هم در بین آنها بوده، فقط یک برنز رهاورد کاروان ورزشی کشورمان باشد و بس، موضوعی که در کنار مسئولان فدراسیون، مسئولان کمیته ملی المپیک هم باید درباره‌اش پاسخگو باشند که چرا با وجود سیاست‌های اعزامی کیفی، ۱۴ نفر دیگر با هزینه‌های گزاف



توجیهات عجیب و گریه‌های طعنه‌آمیز در تیر و کمان!

ملی تیراندازی با کمان کشورمان هم اشاره کنیم که اصلاً در حد انتظارات ظاهر نشد. او که سه طلای بازی‌های پارالمپیک را در کارنامه خود دارد و مدت‌ها در اردوی فرانسه برای کسب سهمیه المپیک حضور داشت، در این دوره از بازی‌های آسیایی در بخش تیمی شرکت کرد و با امتیاز ۶۱۶ در رده چهل‌م قرار گرفت! این فدراسیون‌ها بلاشک از ناموفق‌ترین فدراسیون‌هایی بوده‌اند که در این دوره از بازی‌ها حضور داشته‌اند. موضوعی که باید توسط کمیته ملی المپیک و وزارت ورزش و جوانان برای بررسی دقیق، انجام تغییرات لازم و تنبیهات بودجه‌ای در نظر گرفته شود تا در ادامه این رویدادهای متنوع به جای عرق شرم، اشک شادی بر صورت ایرانیان نقش بینند.

با کمان نسبت به کسب مدال‌های زیاد این رشته در بازی‌های آسیایی ابراز امیدواری کرد اما پس از ناکامی تیم ملی در هانگژو گفت که مسأله روحی و روانی در تیم وجود داشت! مشخص است که وقتی تصاویری جهت‌دار و عجیب از گریه‌های نه‌چندان قابل باور غلام‌رضا شعبانی‌نهر پس از ناکامی‌های غیرقابل توجیه و ورزشکارانش منتشر شده، این اظهارنظر هم چندان منطقی و باورپذیر و درست به نظر نباید چرا که اگر قرار به اعزام کیفی بود، چرا رئیس فدراسیون این همه قول داده و هیچ‌کدام از قول‌هایش عملی نشده‌اند؟! البته در این مسابقات باید به کم‌فروغی زهرا نعمتی؛ امید اصلی مدال‌آوری تیم

قابل انکار نیست که یکی از ضعیف‌ترین و بدترین تیم‌های اعزامی کاروان ایران به هانگژو، تیم ملی تیراندازی با کمان بود. ملی‌پوشان ایران با سرمربی کره‌ای خود پیش از اعزام به بازی‌ها در یک اردوی ۲۰ روزه در کره جنوبی حضور داشتند تا از آمادگی کامل برخوردار شوند اما عملکرد ۱۰ ملی‌پوش کامیوند و رویکرد در این دوره از بازی‌ها اصلاً قابل دفاع نبود. تیم ملی تیراندازی با کمان ایران در بخش انفرادی و میکس کامیوند و رویکرد حذف شدند و فدراسیون‌نشینان با داستانی خالی به ایران بازگشتند. رئیس فدراسیون تیر و کمان نیز در اردوی آماده‌سازی تیم ملی تیراندازی



تاریخ‌سازی ژیمناستیک در اوج اختلافات

آسیایی در بین ۱۰ تیم دهم شد که نسبت به دوره قبل بازی‌های آسیایی افت کرده است. ایران در جاکارتا در بین ۱۳ تیم در رده هشتم ایستاده بود. البته قبل از اعزام تیم ملی کادر فنی و رئیس فدراسیون اعلام کرده بودند که به دلیل اعزام تنها ۴ ژیمناست و کامل نبودن تیم هیچ حسابی روی بخش تیمی باز نکرده‌اند. با این وجود اما نباید به سادگی از کنار حواشی ادامه‌دار ژیمناستیک و کار بزرگی که توسط الفتی و کادر فنی‌اش شده، عبور کنیم. انتخابات فدراسیون به تازگی ابطال شده و در آستانه مسابقات مهمی مانند المپیک و جهانی، هنوز معلوم نیست آینده این رشته مادر چه خواهد بود.

شروع بازی‌ها در هانگژو، لایسنس نداشتند و اعزام آنها عملاً ملغی محسوب می‌شد اما توافق کمیته ملی المپیک با زهرا اینچه‌درگاهی برای تمدید لایسنس‌ها، در پایان مدال نقره خوشترنگ و با ارزش مهدی الفتی را به ارمغان آورد؛ آن هم در وضعیتی که ما هرگز محلی از اعراب در این رشته نداشته‌ایم. مهدی الفتی ژیمناست ۲۲ ساله، در رقابت با ژیمناست کشورهای مدعی چون ژاپن، هنگ کنگ و تایپه به عنوان نفر نخست حرکت خود را اجرا کرد و در پرش اول امتیاز خوبی را به دست آورد. در نهایت الفتی بعد از ورزشکار ژاپنی مدالی تاریخی در صحنه نقره‌ای که از طلای بسیاری از رشته‌های دیگر بیشتر ارزش خواهد داشت. تیم ژیمناستیک ایران در بازی‌های

شاید یکی از رشته‌هایی که در آن انتظار کسب مدال نداشتیم؛ همین ژیمناستیک بوده. رشته‌ای که در فدراسیون آن درخشش اختلافات داخلی می‌سوزد و حتی همین الان هم رئیس و ترکیب مدیریتی آن در داخل و خارج از کشور مشخص نیست، همه مشکلات را زیر پا گذاشت و به مدالی تاریخی در صحنه بازی‌های آسیایی دست یافت. ورزشکاران این رشته تا هفته پیش از